

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: **J. J.J.** bytom P.P. U.U., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku **úrazovej renty**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. novembra 2011, č. k. 12Sd/131/2011-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 24. novembra 2011, č. k. 12Sd/131/2011-22, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 24. novembra 2011, č.k. 12Sd/131/2011-22, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo 29389-9/2011 zo dňa 20. mája 2011, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 18. júla 1988, nemá podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení od 1. januára 2004 nárok na zvýšenie sumy vyplácanej transformovanej úrazovej renty priznanej podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odporkyňa podľa § 272 ods. 1 a 3 zákona o sociálnom poistení od 1. januára 2004 prebrala od zamestnávateľa Hornonitrianske bane P.P. a.s., výplatu plnenia vyplývajúceho zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú chorobou z povolania vzniknutú pred 26. novembrom 1993 vo výške 6958 Sk. Vzhľadom na to, že príjmy plynúce daňovníkovi v súvislosti s výkonom závislej činnosti alebo funkcie, ktoré sa vyplácali ako náhrada za stratu týchto príjmov (teda aj náhrada za stratu na zárobku) sa podľa zákona č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o daniach z príjmov“) do 31. decembra 2003 považovali za príjem zo závislej činnosti, ktorý podlieha zdaneniu, výška náhrady za stratu na zárobku, ktorá sa od 1. januára 2004 považuje za úrazovú rentu, bola určená po zdanení podľa § 41 zákona o daniach z príjmu. Vzhľadom na uvedené krajský súd rozhodnutie odporkyne ako súladné so zákonom potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že krajský súd zle posúdil pojem „patrila“, ktorý posúdil ako bola „vyplácaná“. Tým bolo boli porušené jeho právo na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Poukázal na to, že odporkyňa mu úrazovú rentu od 1. januára 2004, na ktorú bola pretransformovaná náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vyplácala v nižšej sume ako mu podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení patrila, lebo mu bola mesačne od 1. januára 2004 krátená o výšku sumy odvedeného preddavku na daň, ktorá mu bola odvedená v mesiaci december 2003. Nesúhlasil preto s názorom odporkyne ako i krajského súdu, ktorý nesprávne vyložil § 272 ods. 3 zákona o sociálnej poisťovni. Okrem toho poukázal aj na to, že krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že v obdobnom prípade Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Sn 19/2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 4So/3/2009 z 28. októbra 2009 konštatoval, že „zrazený preddavok na daň bol súčasťou náhrady za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila, avšak poukazovateľ ju v zmysle daňových predpisov preddavkovo zrazil a odviedol štátu za príjemcu. Ak teda odporkyňa nevyplácala navrhovateľovi úrazovú rentu od 1. januára 2004 v sume, v akej mu patrila do 31. decembra 2003 náhrada za stratu na zárobku, nepostupovala v súlade so zákonom“. V tejto súvislosti poukázal aj na stanovisko Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého o rovnakých veciach sa má rozhodovať rovnakým spôsobom.

Navrhovateľ preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil vzhľadom na jeho vecnú správnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľovi bola k 31. decembru 2003 vyplácaná náhrada za stratu na zárobku a že nárok na jej výplatu trval aj po tomto dni. Taktiež nie je sporné, že v danom prípade ide o plnenie vyplývajúce z náhrady škody spôsobenej pracovným úrazom.

Spornou medzi navrhovateľom a odporkyňou bola otázka, či náhrada za stratu na zárobku, ktorá navrhovateľovi patrila do 31. decembra 2003, a ktorá sa od 1. januára 2004 považuje za úrazovú rentu, má byť vyjadrená vo výške, v akej bola k 31. decembru 2003 skutočne vyplácaná, teda po odpočítaní dane, alebo vo výške zodpovedajúcej výške nezdanenej náhrady za stratu na zárobku.

Podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Do 31. decembra 2003 nebola náhrada za stratu na zárobku oslobodená od dane z príjmov (§ 9 ods. 2 písm. i/ bod 1. zákona č. 366/1999 Z. z. o dani z príjmov).

Pokiaľ sa v § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. hovorí o „sume, v akej patrila do 31. decembra 2003“, je v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu potrebné za túto

sumu považovať sumu v akej bola náhrada za stratu na zárobku vyplácaná k 31. decembru 2003 po zdanení.

Keďže odporkyňa po 31. decembri 2003 vyplácala náhradu za stratu na zárobku ako úrazovú rentu v sume rovnajúcej sa rozdielu výšky náhrady za stratu na zárobku a príslušnej dane z tohto príjmu, aj odvolací súd považoval za súladné so zákonom rozhodnutie z 20. mája 2011, ktorým odporkyňa vyslovila, že navrhovateľ od 1. januára 2004 nemá nárok na zvýšenie úrazovej renty. Rozsudok krajského súdu preto ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p. Rovnako odvolací súd rozhoduje aj v obdobných prípadoch.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 O.s.p., lebo navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyni na ich náhradu nárok nevznikol.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská